

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเข้ามาสู่สนามของการกระทำเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง แน่หนอนว่าลูกต้องแสดงการกระทำ ศาสนาตั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ ดังนั้นลูกต้องไม่ร้องขอความสงบ แต่ให้อยู่อย่างมั่นคงในศาสนาตั้งเดิมของตนเอง

คำถาม: ด้วยการรู้เกี่ยวกับละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว อะไรที่พ่อไม่ได้บอกลูก แล้วอะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น

คำตอบ: พ่อรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้แต่กระนั้นท่านก็ไม่ได้บอกลูก ไม่ใช่ท่านจะบอกลูกวันนี้ว่า จะมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ หากท่านบอกลูกเช่นนี้ ละครก็จะไม่สมจริง ลูกต้องสังเกตทุกสิ่งเช่นผู้เฝ้าดูที่ละคร หากลูกรู้ล่วงหน้า ลูกก็จะลืมที่จะจดจำพ่อในเวลานั้น เพื่อที่จะเห็นฉากสุดท้าย ลูกต้องกลายเป็นมหาวีระ ลูกต้องอยู่อย่างไมหวั่นไหวสั่นคลอน เพื่อที่จะทิ้งร่างของลูกขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะต้องทำให้สภาพของตนเองเข้มแข็งอย่างยิ่ง

โอม ซานติ ความหมายของ “โอม ซานติ” ได้ถูกอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว ผู้คนพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบของจิตใจ เราจะรับสิ่งนั้นได้อย่างไร บางทีอาจจะมีการทำที่เขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แล้ว ลูกยังพูดอีกด้วยว่า โอมซานติ อะไรคือความหมายของสิ่งนี้ บางคนคิดว่า ความหมายของ “โอม” คือ พระเจ้า พ่อเองพูดว่า โอมซานติ โอมหมายถึง “ฉัน” (ฉัน ดวงวิญญาณ) จากนั้น ลูกก็พูดว่า ร่างกายของฉัน ดังนั้นดวงวิญญาณเองพูดว่า โอมซานติ ศาสนาตั้งเดิมของฉันคือความสงบและสถานที่อาศัยของฉันคือ ดินแดนนิพพานหรือดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณเองได้แนะนำของตนเองว่า ฉันเป็นตัวของความสงบ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องถามว่า จะมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร พ่อยังพูดอีกด้วยว่า โอมซานติ พ่อคือ ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของลูกทุกคน พ่อยังเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณได้ใช้ร่างกายที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง ดังนั้น คำถามที่เกี่ยวกับความสงบของจิตใจจึงไม่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “โอม” เหตุนี้เองพวกเขาจึงเร่ร่อนไปทั่วอยู่เรื่อยๆ เพื่อแสวงหาความสงบของจิตใจ เมื่อดวงวิญญาณปราศจากร่าง เขาก็จะเต็มไปด้วยความสงบ เมื่อเขาเข้ามาในร่าง แน่หนอนว่าอวัยวะทางกายก็จะเริ่มทำงาน แน่หนอนว่าลูกต้องทำงานในสนามของการกระทำ ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนตำราเกี่ยวกับความสงบ นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ดวงวิญญาณเองพูดว่า โอมซานติ แล้วลูกต้องการสิ่งอื่นใดอีกเล่า ความสงบจะมาจากที่ใดดินแดนของดวงวิญญาณคือ ดินแดนของความสงบ ลูกจะไม่ไปและนั่งอยู่ที่นั่นในเวลานี้ แน่หนอนว่าลูกต้องเล่นบทบาทของตนเอง ในทำนองเดียวกันนี้จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีหนังสือเพื่อรับสิทธิ์ของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือเรื่องของหนึ่งวินาที พวกเขาได้เขียนหนังสือในหนทางปกติ ไม่ใช่ในหนทางของความรู้ กระนั้นก็ตามเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้คนข้างภายนอก ลูกต้องเขียนคำอธิบายที่แท้จริงของ “ความสงบของจิตใจที่แท้จริง” และ “กิตะที่แท้จริง” มิฉะนั้นแล้วสติปัญญาจะพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข จากนั้นความคิดสุดท้ายของเธอนำเธอไปสู่จุดหมายปลายทาง อย่างไรก็ดีตามไม่อาจมีความสงบของจิตใจได้ที่นี้ ดินแดนแห่งความสงบคือ ดินแดนนิพพานที่พ่อและพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พวกเขาพูดถึงลูกประจำของรูตรา ดังนั้นจึงมีไฟบุษายัญแห่งความรู้ของรูตราเดียวกันเท่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่จะพูดความรู้นี้ได้ อย่างไรก็ตามมีความรู้มากมายหลายประเภท มีความรู้ของวิทยาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับทักษะต่างๆ แต่นั่นก็เป็นเรื่องของการปฏิสัมพันธ์ ผู้คนเกลียดชังมากจากการมีความรู้ ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแล้ว นี่คือ สถานที่สำหรับศึกษาเล่าเรียนและลูกถูกสอนที่นี้ พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมีความรู้ทั้งหมด ท่านรู้เกี่ยวกับพระเวทและทุกคัมภีร์ พ่อเท่านั้นที่จะอธิบายสิ่งที่ลูกและผิได้ สิ่งที่แท้จริงและสิ่งจอมปลอม เวลานั้นบอกพ่อ ชั่วสัจจะคืออะไร ลูกต้องแล้วหรือที่จะพูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อคือ พ่อของลูก ลูกไม่สามารถได้รับความรู้ใดจากผู้ที่อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ แล้วลูกก็ไม่อาจทำความเพียรพยายามได้ ท่านจะทำอะไรเล่าหากท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านเองเป็นนาย พระเจ้าไม่เคยอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ท่านจะไปเมื่อใดก็ได้ตามต้องการที่นี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงไม่อาจมีใครกลับบ้านได้ ความรู้ทั้งหมดหายไปด้วยเมื่อลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ สติปัญญาสกปรก ลูกจึงไม่สามารถมีโยคะได้ มีอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกจึงต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาป แน่หนอนว่าลูกต้องจดจำพ่อ บาปในอดีตของลูกไม่อาจถูกตัดทิ้งไปได้หากไม่มีพ่อ ไม่ใช่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปด้วยการอยู่ที่ฮาริดวา เปล่าเลย ผู้คนทำบาปอยู่เรื่อยๆ หากนักปราชญ์และนักบวชรู้ว่าเป็นของพวกเขาคือ ดินแดนแห่งความ

สงบ พวกเขาจะไปที่นั่นแล้วก็กลับมา บาบามีหน้าที่ของทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว กล่าวคือลูกเคยอยู่ที่นั่น ในหนทางบักดีด้วยเช่นกัน ผู้คนได้นิมิตจากเทพนิมิต เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกจะเห็นลักษณะและนารายณ์ด้วยตาเนื้อของลูก พวกเขาจะเห็นลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกเห็นพวกเขาในนิมิต บาบามีบุญแก่ไปสู่เทพนิมิต คนอื่นไม่มีสิ่งนั้น บาบออธิบายแล้วว่า ท่านไม่ได้ให้บุญแก่ผู้ใด ในทางกลับกันพ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักรสวรรค์ ท่านรักษาสมดุลให้มีความเท่าเทียมกัน ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น ในหนทางบักดี เมื่อพวกเขาได้รับนิมิต รูปปั้นนั้นไม่ได้มีพลังใดๆ บาบอพูดว่า พ่อให้นิมิตเพื่อให้พวกเขาสมหวัง ไม่ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาใครก็ตาม คณะหรือหนุมาน ฯลฯ พ่อคือผู้ที่ประทานนิมิตของผู้นั้นให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า พ่ออยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้รับความรู้ไปอย่างผิดๆ จริงๆแล้วทุกคนคือ พี่น้องกัน มีดวงวิญญาณอยู่ในแต่ละคน ไม่ใช่ว่าทุกคนเป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดร้องหา โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตาด้วยเถิด! ดังนั้นทุกคนจึงเป็นลูก เมื่อลูกๆ รับสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่อ พวกเขาต้องทิ้งความหยิ่งยโสของร่างกาย นั่น ดวงวิญญาณกำลังรับสิทธิในมรดกของฉันจากพ่อ เท่านั้นเอง! ดวงวิญญาณไม่ใช่ชายหรือหญิง แม้ว่าเขาอาจจะมีการแต่งกายที่เป็นหญิง แต่เป็นเรื่องที่ถูกต้องที่จะพูดว่า ฉันกำลังรับสิทธิในมรดกของฉันเอง ทุกคนมีสิทธิที่จะรับสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่อ “ฉันเป็นชาวคริสเตียน ฉันเป็นผู้ที่นั่นผู้นั้น” ทั้งหมดนั้นคือศาสนาของร่างกาย มีเพียงดวงวิญญาณเดียวเท่านั้น และร่างกายคือสิ่งที่จะเปลี่ยนไป เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ผู้นั้นเป็นมุสลิม ผู้นี้เป็นฮินดู ชื่อของดวงวิญญาณไม่เปลี่ยน ชื่อของร่างกายจะเปลี่ยน พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญของพ่อนั้นก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความรู้ ด้วยการมีโยคะกับท่าน เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จะเป็นเช่นนั้นในเวลาอันคนอื่น ๆ ไม่อาจมีโยคะเช่นนั้นได้ ลูกรู้จักดินแดนแห่งความสงบแต่ลูกก็จดจำชีพบาบา ชันยาสชีพูดว่า พวกเขาคือ ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม พวกเขามีโยคะกับธาตุบราห์ม แต่บาบาไม่อาจถูกปลดปล่อยไปได้ด้วยสิ่งนั้น โยคะเช่นนั้นไม่ถูกต้อง บราห์มคือ สถานที่อยู่อาศัย ไม่ว่าลูกจะพูดว่า “บราห์มญาณ” หรือ “ท้าวญาณ” ก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อพูดว่า นี่เป็นภาพลวงตาของพวกเขา บราห์มาไม่อาจเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ พ่อของดวงวิญญาณคือ ชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับมาสู่ประธานจากที่ใดไม่ประธาน เมื่อศรียานารายณ์อันดับหนึ่งกลายเป็นสิ่งนี้ คนอื่นๆก็จะกลับมาสู่ประธานอย่างแน่นอนเช่นกัน พวกเขาจะใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่า ผู้คนของศาสนาอื่นทั้งหมดนั้นใช้ที่ชาติเกิด มีคำกล่าวว่า เหล่าเทพใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกไม่อาจบอกได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับชาติเกิดของผู้อื่น หากลูกจะคิดคำนวณแล้ว ลูกก็จะบอกได้แต่ก็ไม่มีคำตอบ เราแค่ใส่ใจอยู่กับความเพียรพยายามของตนเองเท่านั้น เราต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับประเด็นอื่นๆ หากลูกต้องการการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแล้ว ให้อยู่อย่าง “มานมานะภาพ” พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก แน่นอนว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมาในตอนจบของยุคเหล็ก ไม่ใช่ในยุคทองแดง การเขียนว่า “ชีพราตริ” นั้นไม่มีความหมายใดเลย ลูกควรเขียนว่า “ตรีมูติชีพราตริ” มีความมิดมิดในบักดี เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้นมา...” แน่นอนว่าจะต้องเป็นตอนจบของยุคเหล็ก มีการรู้แจ้งในยุคทอง พ่อจะมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนไม่บริสุทธิ์เท่านั้นพ่อจึงมาและชำระลูกๆ เพราะทุกคนมีสายใย ชันยาสชีจำนวนมากยังถามด้วยว่า จะมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ เช่นที่ชาวบาร์ตได้ลืมหื้มไปแล้ว ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณก็ได้ลืมหื้มศาสนาเดิมของตนเองแล้วเช่นกัน ดวงวิญญาณรู้ว่า ราวน์ทำให้ดวงวิญญาณไม่สงบ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ลูกจะไม่ได้ได้รับความสงบที่นี้ ความสงบจะได้รับในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ทุกคนต้องไปที่นั่น เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ผู้คนของศาสนาอื่นๆได้รับความสงบมากมายและเราได้รับความสุขมากมาย พวกเขาไม่ได้รับความสุขหรือความทุกข์มากนัก ประเด็นเหล่านี้คือรายละเอียด บางคนมีเป้าหมายที่ชัดเจนอย่างยิ่ง นั่นก็เพียงพอแล้ว ขณะอยู่ที่บ้าน จงจดจำพ่อและมรดกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามลูกไม่อาจสร้างประชากรได้ ผู้ที่สร้างประชากรจะกลายเป็นราชา ราชนีและเป็นนาย สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามเป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายด้วยเครื่องฉายภาพ จงเชื่อเชื่อบุคคลสำคัญและอธิบายแก่พวกเขา ลูกให้ประโยชน์แก่ผู้คนได้มากมาย วิธีการใหม่ๆมากมายได้ถูกคิดค้นขึ้นมา ลูกยังทำสโลตภาษาอังกฤษได้อีกด้วยและแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้คนที่อยู่ต่างประเทศ เมื่อพวกเขาได้เห็นวงจรนี้ ฯลฯ พวกเขาก็จะคิดว่านี่เป็นปรัชญาของบาร์ต พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ได้ นี่คือการรู้ทางจิต ลูกได้รับความรู้ทางจิตจากผู้ที่เปี่ยมจิตวิญญาณเท่านั้น ลูกคือ ดอกเตอร์ทางปรัชญาที่แท้จริง พ่อเป็นสัลยแพทย์ทางจิต ท่านนิยนาให้กับจิตวิญญาณ ทุกสิ่งของลูกนั้นแฝงตัว ผู้คนเหล่านั้นนั่งและอ่านคัมภีร์ ฯลฯ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความนับถืออย่างมาก พวกเขาไม่ได้คิดว่า ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกัน ดังนั้นมีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะให้ความรู้ที่แท้จริงนี้ได้ มีการอธิบายไว้ด้วยว่า การสละละทิ้งมีขีดจำกัด ในขณะที่ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นอธิบายให้แก่ลูก นั่นคือ ทรูโยคะ นี่คือการราชาโยคะ ผู้คน

เหล่านั้พยายามควบคุมอวัยวะสัมผัสของร่างกายด้วยหฐโยคะ ลูกควบคุมประสาทสัมผัสทางกายของลูกด้วยราชาโยคะ มีความแตกต่างกันอย่างมาก เวล่านั้ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้อย่างต่อเนื่องโดยที่ร้ได้รับจากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรจะมีความรักมากมายเพียงใดให้กับพ่อ! ความรักนี้แผ่ทั่ว ดวงวิญญาณนั้นก็แผ่ทั่ว ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาได้พบพ่อแล้ว ท่านกำลังปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ บาบาท่านได้แสดงความมหัศจรรย์! ท่านมาและให้ความรู้แก่เราทุกวงจรรแล้วเราก้ลืม พ่อพูดว่า ใช่แล้ว ลูกๆ พ่อบอกลูกว่า ความรู้นี้จะหายไป ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง ละครทั้งเรื่องถูกสร้างขึ้นมา ไม่อาจมีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิดได้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ให้เฝ้าสังเกตสิ่งนั้นเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น การก่อตั้งต้องเกิดขึ้น เฝ้าแต่สังเกตสิ่งนั้นอย่างละวาง ยกตัวอย่างเช่น หากแผ่นดินไหวจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ก็ไม่ใช่ว่าพ่อจะบอกลูกล่วงหน้าว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น หากเป็นเช่นนั้นแล้วลูกก็จะเตรียมตัวได้ ให้เฝ้าสังเกตทุกสิ่งเช่นผู้เฝ้าดูที่ละวาง สิ่งหลักคือ จดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะลืมพ่อ ลูกๆต้องกลายเป็นมหา วีระ มหาวีระและมหาวีระณี (มหาวีระที่เป็นผู้หญิง) คือ เทวาแห่งความรู้และเทวีแห่งความรู้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สอนโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นมหาวีระ ตอนสุดท้ายเมื่อมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้น ลูกต้องเป็นมหาวีระ ปัจจุบัน ลูกคือ ผู้ที่ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องอยู่อย่างไม่วุ่น ไร้ห่วงคลอน พร้อมกับสิ่งนั้นแล้วหากลูกตายในการจดจำระลึกถึงบาบา นั้นก็จะดีมาก ผู้ที่ไม่ห่วง ไร้ห่วงคลอนในความรูจะทั้งร่างขณะที่นั่งอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่งและไปรับใช้ผ่านสภาพการมาที่ตของตนเอง ลูกๆต้องทั้งร่างของลูกในสภาพที่มั่นคงและไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จากนั้นจึงกลับมาสู่โลกใหม่ อัศจรรย์ ลูกๆต้องตรวจสอบชาร์ตของตนเองอยู่เสมอเพื่อรับสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ลูกต้องไม่พัฒนาความสงสัยในเรื่องใดแล้วก็หยุดศึกษาเล่าเรียน บาบาบอกลูกๆว่า จงจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวล่านั้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าพัฒนาความสงสัยในเรื่องใดแล้วก็หยุดศึกษาเล่าเรียน จงทำให้สภาพของลูกมั่นคง มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อเดียว
2. อย่าเสียเวลากับประเด็นที่เป็นรายละเอียด จงใส่ใจอย่างเต็มที่ที่จะไม่ทำให้สติปัญญาของตนเองสกปรกจากการแสดงการกระทำใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะต่างๆของร่างกาย และมั่นคงอยู่ในรูปแบบดั้งเดิมด้วยการมีสำนึกรู้ของคำว่า “ฉัน” คำว่า “ฉัน” ทำให้ลูกโอบนินได้ และ “ฉัน” คำเดียวกันนี้ก็ยังดึงดูดลงมาได้เช่นกัน เมื่อลูกพูดว่า “ฉัน” ให้จดจำรูปแบบดั้งเดิมที่ไร้ตัวตนของลูก ให้สิ่งนี้เป็นธรรมชาติ ให้ “ฉัน” ของสำนึกที่เป็นร่างกายนั้นจบสิ้นไป แล้วลูกก็จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของร่างกายได้ เพราะคำว่า “ฉัน” จะนำความหยิ่งทะนงของร่างกายมาให้และผูกูกไว้กับบ่วงพันธะของกรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกมีสำนึกรู้ว่า “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตน” ลูกก็จะไปอยู่เหนือสำนึกของร่างกายและไปสู่ความสัมพันธ์ ไม่ใช่เข้าไปสู่บ่วงพันธะของกรรม

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์กับชัยชนะที่ลูกรับรองไว้เรียบร้อยแล้วและสภาพที่ไร้กังวล ขอให้สติปัญญาของลูกเปี่ยมไปด้วยศรัทธาอย่างเต็มที่

*** โอม ขานติ ***